Antonius de Parma: Postilla super evangelia dominicalia per circulum anni cum quadragesimali
Cologne: Johann Koelhoff, the Elder, 1482 Seite 275

morte ducit innocent ꝓpt iustificatoez nr̄az vt discipuli ei⁹ exēplo si ꝓ
ter iusticiā paciunt ⁊ occidunt gaudeāt. Mat. Bti qui pse. ⁊c. Tertio cō
mēdat eis suā obiaz qr ex p̄cepto p̄ris tradidit vitā suā ⁊ suscepit mor
tē amarā. Ut ipi sup oia opa ⁊ sacrificia obiaz diligāt. Dic g° Jā nō
multa loquor vobiscū. quare. qr statiz capiar ⁊ sepabor a voƀ. vn̄ prin
ceps hui⁹ mūdi. i. diabol⁹ q̄ principat ⁊ dn̄atur amatorib⁹ mūdi venit
.i. statiz veiet cū mistrl. suis. s. iuda ⁊ socijs suis ad me capiend ⁊ tn̄ i me
nō hȝ q̄cq̄ȝ. i. mortl. cām quia non ꝯmisi culpā. Et qr possēt q̄rē disci/
puli q̄re ergo morerl. si nō ꝯmisisti cām mortl. Dicit ergo h facio vt co/
gnoscat mūd⁹ qr diligo p̄rēz ⁊ sicut mādatū dedit mihi p̄r vt moriar
ꝓ salute hoim sic facio. Et in his v̄bis monemur ad t̄a. Primo vt co/
gitem⁹ mortē nr̄az esse ꝓximaz. Scd̄o vt diligam⁹ iusticiā. i. pniam ꝑ
quā iusti efficimur ⁊ hēbim⁹ gr̄az. Tertio vt deo ⁊ p̄latl. nr̄is exhibea/
m⁹ deuotā obiaz ꝑ q̄ȝ ꝑueniam⁹ ad gl̄az. Quam nobis. ⁊c.

Dn̄ica prima post pentc̄h apud seculares

ERat hō ex pharizeis nychodemus nomie
Jo. iij. Hodie facim⁹ festū sc̄e trinitatl. h ē cū solennitate lau
204 dam⁹ dn̄m deū q̄ licȝ sic in substātia ⁊ maiestate vn⁹ tn̄ ē tri
n⁹ in ꝑsonis. s. p̄ris ⁊ filij ⁊ spūssancti ⁊ licȝ sit potētia sapiētia bonitas
triū ꝑsonaꝝ tn̄ potētia attribuit p̄ri. sapiētia filio. ⁊ spūi. s. bonitas. et
reddit rōez q̄re sit hoc. Un̄ hodie ad honorez sc̄e trinitatl. legit euan
geliuȝ in quo notatur ꝙ de⁹ p̄r misit filiū suuȝ in mundū ⁊ fecit mirabi
lia mag ꝑ ipm. ⁊ fili⁹ q̄ doctrina sua illūiauit ⁊ morte sua sanauit mun
dū. ⁊ spūssc̄us qui ꝑ baptismū sc̄ificauit hoiez ⁊ facit eū esse dei filium
Sic ergo tenēdū ē ꝙ tres ꝑsone sūt vn⁹ de⁹ in vna deitate ⁊ sb̄a. Dic
ergo euāgeliū ꝙ qn̄ dn̄s p̄dicabat in iudea erat ibi hō q̄dā noie ny/
chodem⁹ magn⁹ princeps ⁊ mgr̄ inter iudeos. hic volēs audire laci⁹
de doctrina xp̄i venit ad ipm. ⁊ qr timebat iudeos venit de nocte. Jste
nychodem⁹ postea fuit discipul⁹ xp̄i ⁊ sepeliuit eū. Et cū venissȝ dixit ie
su Rabi scim⁹ qr venisti a deo mgr̄. Uere mgr̄ qr docȝ terrena despi
cē et amare celestia. qr pri⁹ docȝ exēplo p⁹ea v̄bo. ⁊ nō solū interi⁹ ȝ et̄
exteri⁹. Nōdum credebat nychode⁹ eū esse deū sed quēdā mgr̄m et se
cretariuȝ dei. ꝓpterea dixit ei et addidit. Nemo p̄t hec signa facere que
tu facis nisi fuerit de⁹ cū eo. Sciend ꝙ xp̄s maiora miracl̄a et plura nc̄a
rio fecit q̄ȝ fecerūt oēs hoēs a principio mūdi vsq̄ȝ ad ipm. Jtem mira
cula attestant sc̄itatē faciētl. si vita sc̄a p̄cessit sic in apl̄is et alijs sc̄tl.

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-491/0274
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG